

Lokalna Grupa Działania ZIEMIA ZAMOJSKA

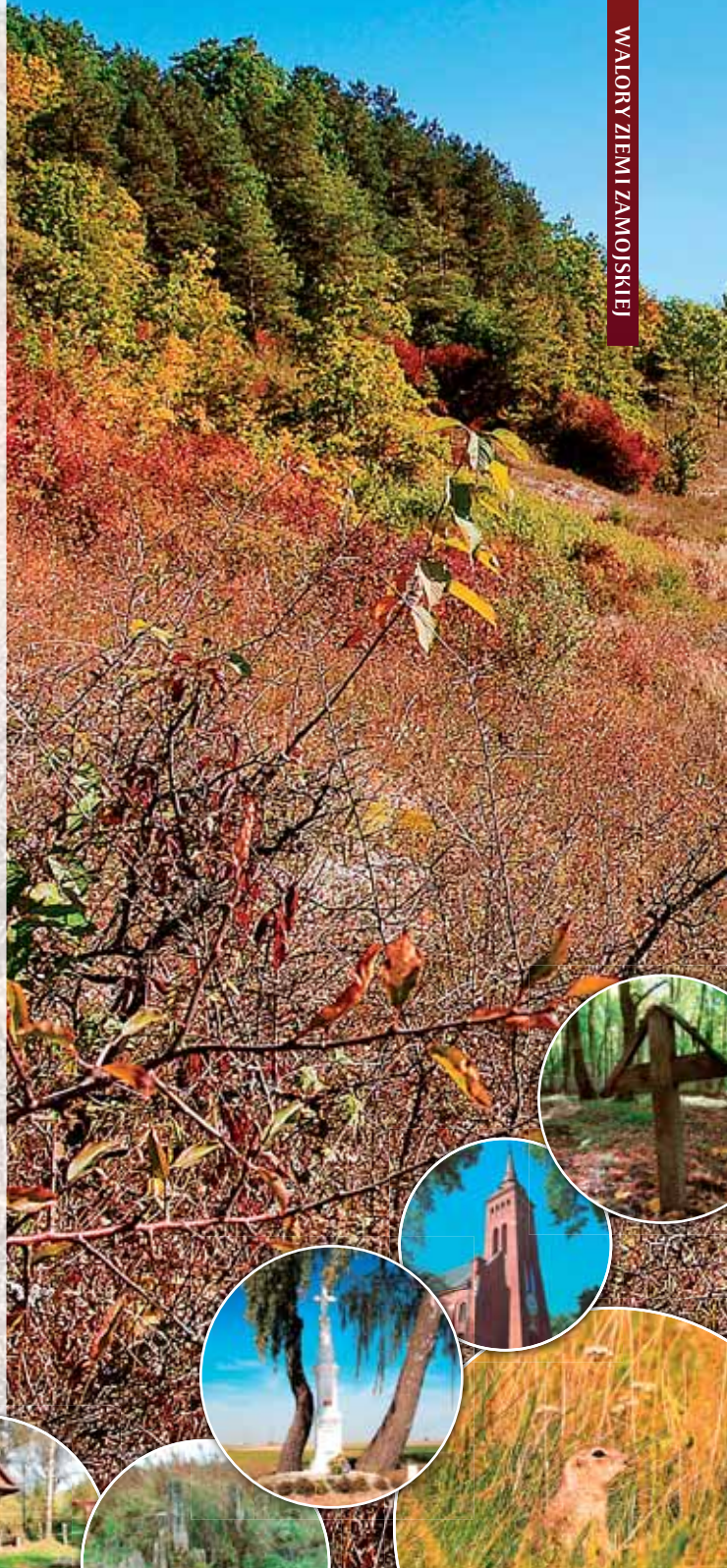

Inicjatorem partnerstwa opartego na podejściu LEADER była Gmina Skierbieszów oraz grupa podmiotów zainteresowanych stworzeniem Lokalnej Grupy Działania. Stowarzyszenie LGD Ziemia Zamojska powstało 14 stycznia 2008 roku jako porozumienie trzech sektorów: publicznego, społecznego oraz gospodarczego.

Partnerstwo swoim zasięgiem terytorialnym liczącym 844 km² obejmuje następujące gminy: Grabowiec, Komarów Osada, Łabunie, Miączyn, Skierbieszów, Sitno i Stary Zamość. Na terenie Lokalnej Grupy Działania znajduje się 156 miejscowości.

Głównym zadaniem Stowarzyszenia jest wdrażanie Lokalnej Strategii Rozwoju opracowanej dla obszaru LGD Ziemia Zamojska. Strategia koncentruje się wokół czterech priorytetów rozwoju: promocja i rozwój turystyki, odnowa i rozwój wsi, zrównoważony rozwój gospodarczy oraz odnowa i zachowanie dziedzictwa przyrodniczego, kulturowego i historycznego. Oprócz tego dokument ten zawiera konkretne przedsięwzięcia oraz cele, realizacja których powinna przyczynić się do rozwoju obszaru LGD. Realizacja Lokalnej Strategii Rozwoju została zagwarantowana poprzez podpisanie umowy pomiędzy Samorządem Województwa Lubelskiego a Stowarzyszeniem LGD Ziemia Zamojska.

W ramach wdrażania Lokalnych Strategii Rozwoju, LGD przeprowadza nabory wniosków na realizację operacji, które odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działań osi 4 Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 tj.: Odnowa i rozwój wsi, Małe projekty, Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej oraz Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw.

Teksty:
Ze zbiorów LGD „Ziemia Zamojska”

Fotografie:
Ze zbiorów LGD „Ziemia Zamojska”

Opracowanie graficzne:
Tomasz Mazur – GREENArt

Wydawca:
Stowarzyszenie LGD „Ziemia Zamojska”
Kornelówka 41, tel. 84 538 95 25

Druk:
Drukarnia ATTYLA sj
22-400 Zamość, ul. Partyzantów 61
tel./fax 84 639 12 13
e-mail: drukarnia@attyla.eu

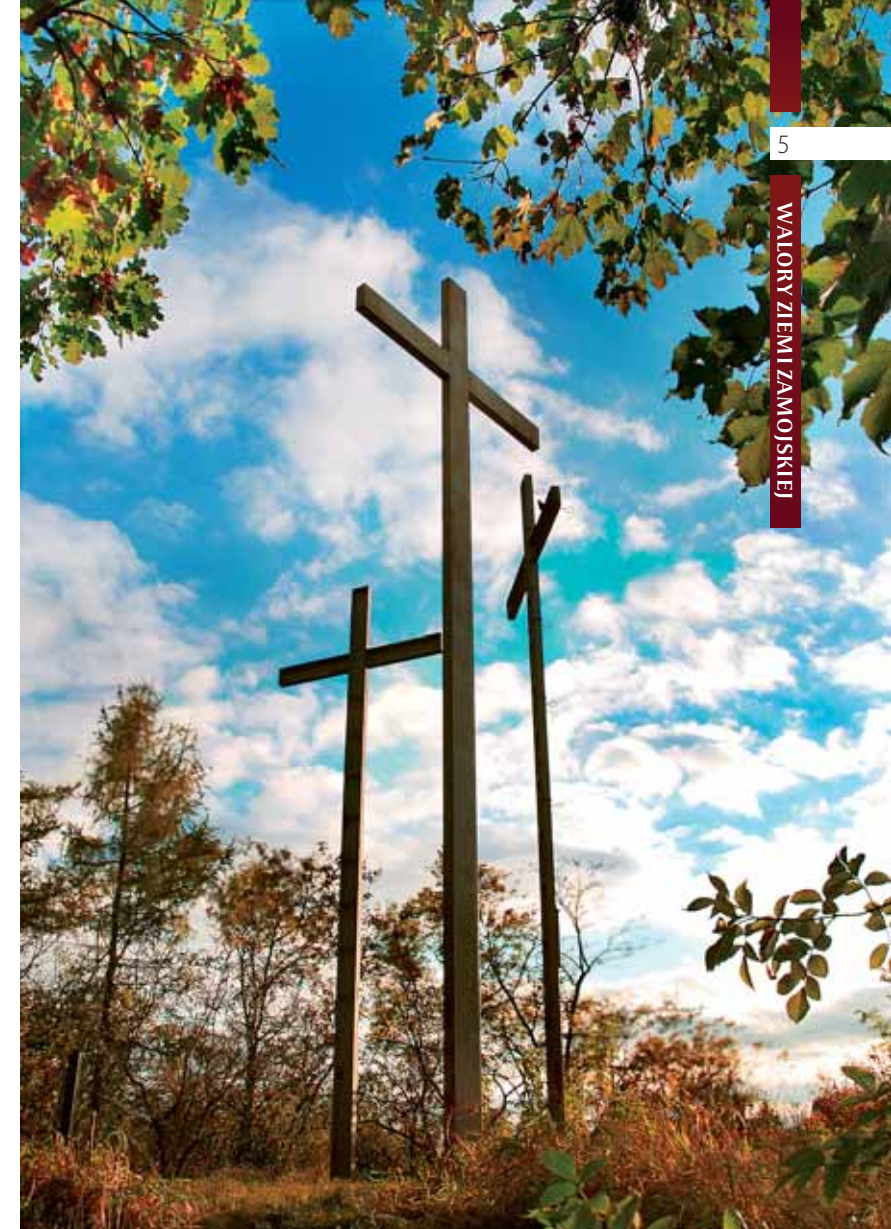

LGD Ziemia Zamojska położona jest w południowo-wschodniej części województwa lubelskiego. Obszar gmin LGD „Ziemia Zamojska” leży w obszarze czterech mezoregionów: Padołu Zamojskiego, Działów Grabowieckich, Kotliny Hrubieszowskiej i Grzędy Sokalskiej.

Padół Zamojski stanowi południowo-wschodnią część Wyżyny Lubelskiej, jest największą wklęsłą formą Wyżyny Lubelskiej. Obszar wznosi się na wysokość 210 – 260 m n.p.m. Na terenie Padołu dominują tereny lekko faliste. Przez Padół Zamojski przepływa w kierunku południowo-północnym Wieprz, natomiast jego zachodnie obszary odwadnia rzeka Por a wschodnie rzeka Łabuńka.

Działy Grabowieckie wchodzi w skład jednostki wyższego rzędu Wyżyny Lubelskiej. Całość obszarów Działów Grabowieckich cechuje falisto - pagórkowata rzeźba, wśród której występują różnej wielkości kontury o deniwelacjach względnych 20 - 40 metrów i przeważających skłonach 2 - 9 oraz do 70 metrów i skłonach 10 - 200. Największe wyniosłości Działów Grabowieckich sięgają wysokości ponad 300 metrów n.p.m. Kulminacyjny punkt 313 m n.p.m. znajduje się w okolicach miejscowości Dębowiec (gm. Skierbieszów).

Kotlina Hrubieszowska, jest niejako wschodnim przedłużeniem Padołu Zamojskiego, stanowi część Wyżyny Zachodniowołyńskiej. Region przecinają w poprzek rzeki Bug i Huczwa. Niemal całą powierzchnię terenu, z wyjątkiem den dolin, pokrywają lessy o znacznej miąższości, które są idealnym podłożem dla gleb rolniczych o wysokiej jakości. Ze względu na występowanie gleb typu czarnoziemów i brunatnoziemów. Wypukłe formy korzystne są jako pola uprawne, zaś wklęsłe i podmokłe wykorzystywane są jako łąki i pastwiska

Na terenie **Grzędy Sokalskiej** dominują tereny wysokopagórkowate i tereny faliste, jest mezoregionem znajdującym się w południowo-wschodniej Polsce i na Ukrainie. Stanowi ciąg wzniesień o charakterze garbów na obszarze Wyżyny Wołyńskiej. Region przecina górny Bug i rzeka Huczwa. Grzęda charakteryzuje się równoklinowym układem form. Gminy należące do Lokalnej Grupy Działania „Ziemia Zamojska” położone są na obszarze odznaczającym się znaczącymi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi.

Skierbieszowski Park Krajobrazowy został utworzony w 1995 roku i zajmuje powierzchnię 35 488 ha. Park jest położony na terenie gmin: Skierbieszów, Izbica, Kraśniczyn, Krasnystaw, Grabowiec, Miączyn, Sitno, Stary Zamość. Park został utworzony celem ochrony jednego z najciekawszych pod względem krajobrazowym mezoregionów wschodniej Polski - Działów Grabowieckich. Głównym walorem krajobrazu Skierbieszowskiego Parku Krajobrazowego jest falisto-pagórkowata rzeźba terenu z systemem głębokich wąwozów, wytworzonych w grubej – miejscami na kilkanaście metrów, warstwie lessu, pokrywających niemal cały Park.

Rezerwat Broczówka został powołany Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w 1989 r. na terenie Gminy Skierbieszów. Przedmiotem ochrony rezerwatu jest zachowanie zbiorowisk kserotermicznych z rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin stepowych oraz fragmentu grądu i świetlistej dąbrowy. Rezerwat położony jest w odległości 1,5 km na północ od Skierbieszowa, obejmuje fragment zbocza erozyjnego rozcięcia lessowej wierzchowiny o powierzchni 6,17 ha. Występuje tu wiele rzadkich i chronionych gatunków roślin. Najcenniejszymi zbiorowiskami rezerwatu są murawy kserotermiczne, które w latach 60-tych zajmowały prawie całe zbocze, obecnie pokrywające powierzchnię około 1 ha. Bogactwo florystyczne oraz zróżnicowanie zbiorowisk roślinnych „Broczówki” warunkuje bogactwo fauny bezkręgowców.

Rezerwat przyrody Popówka znajduje się na terenie Gminy Miączyń. Został powołany Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w dniu 17 listopada 1988 r. Powierzchnia rezerwatu obejmuje 53,71 ha. Przedmiotem ochrony jest – zachowanie stanowiska susza perełkowanego. Rezerwat obejmuje głównie użytki zielone, a dominującymi typami siedlisk są zbiorowiska łąkowe oraz zakrzaczenia. Pastwiska, ugory, ekstensywnie użytkowane i niezbyt zarośnięte grunty rolne są chętnie zasiedlane przez suszy, szczególnie jeśli są położone na łagodnych, nasłonecznionych stokach.

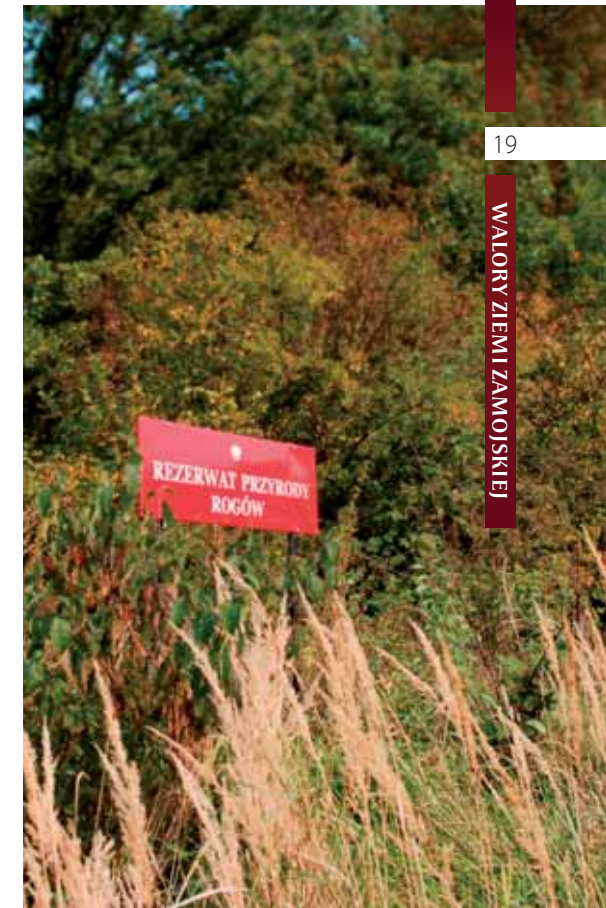
Rezerwat leśny Księżostany – utworzony w roku 2003. Znajduje się na terenie gminy Łabunie. Przedmiotem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnej buczyny karpackiej – formy podgórskiej ze starodrzewem bukowym, występującej w pobliżu północno-wschodniej granicy zwartej zasięgu buka. Rezerwat jest częścią kompleksu leśnego znajdującego się na północnej krawędzi Roztocza Tomaszowskiego, na granicy zlewni Wiepiza i Bugu. Powierzchnia rezerwatu wynosi 50,55 ha. Wśród roślin chronionych występują m.in.: bluszcz pospolity, kalina korallowa, kopytnik pospolity, lilia złotogłów, podkolan biały, podkolan zielonawy i wawrzynek wilczełyko.

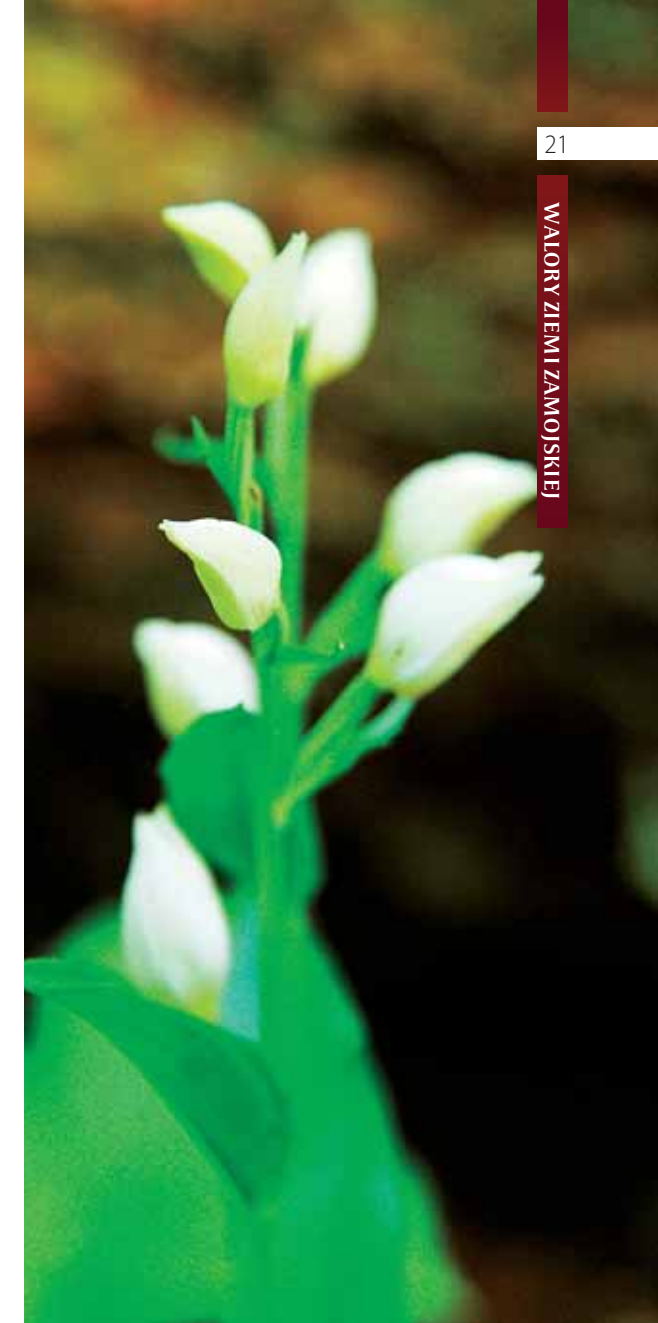
Rezerwat przyrody Wygon Grabowiecki został utworzony mając na celu ochronę występującego tutaj susła perełkowanego, z prawem wypasu zwierząt gospodarskich. Jest to jedna z 7 zwartych kolonii susła perełkowanego w Polsce. Wygon Grabowiecki jest ostoją europejską w sieci CORIN. Rezerwat znajduje się w pobliżu wysokiego wzniesienia i rozciąga się wąskim pasem z północy na południe. Zlokalizowany jest na zboczu o nachyleniu północno-wschodnim. Otaczają go pola uprawne, tylko od północy przylega do zarośli okrajkowych pobliskiego lasu. Dominującym zbiorowiskiem jest tu zespół kostrzewy czerwonej, zespół wiechliny łąkowej i kostrzewy czerwonej w odmianie kserotermicznej. Wpisany na listę sieci Natura 2000.

Rezerwat przyrody Rogów znajduje się na terenie gminy Grabowiec. Powierzchnia rezerwatu obejmuje 0,95 ha. Utworzony został w 1965 r. Przedmiotem ochrony jest zachowanie płata roślinności kserotermicznej z reliktowym stanowiskiem dziewięciszła popłocholistnego. Stanowi ostoję przyrody rangi europejskiej w systemie CORN.

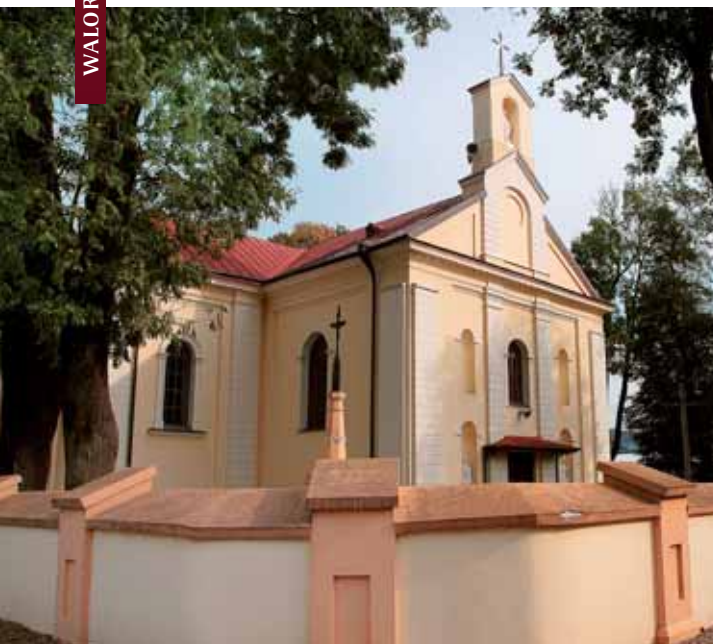

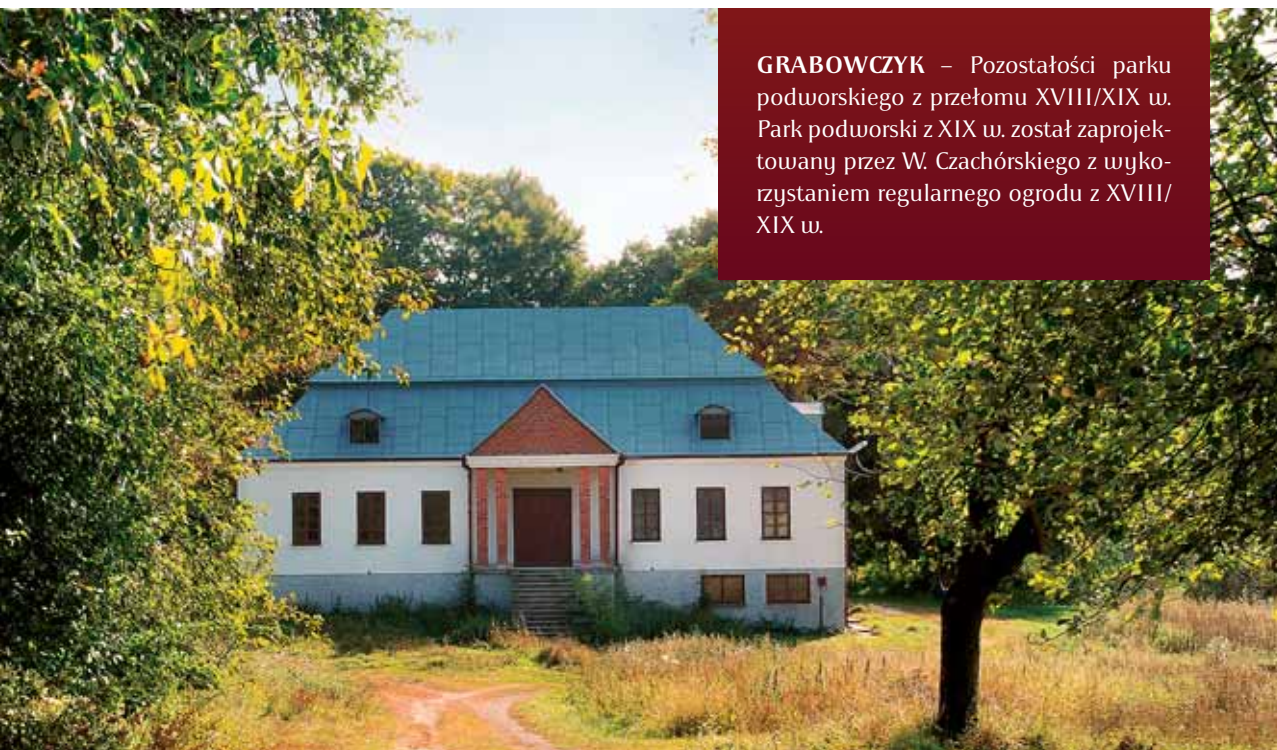
Rezerwat przyrody Łabunie położony jest na terenie wsi Dąbrowa, obejmuje swoją powierzchnią 108,54 ha. Utworzony został w 1959 r. Rezerwat ten jest jednym z największych w Polsce obiektów przeznaczonych do ochrony roślinności stepowej. W rezerwacie występuje m.in.: miłek wiosenny, len złoty, oman wąskolistny, ciemiężycza czarna, storczyk kukawka, obuwik pospolity, pierwiosnka lekarska, zawilec wielkokwiatowy.

Zabytki na terenie Lokalnej Grupy Działania ZIEMIA ZAMOJSKA

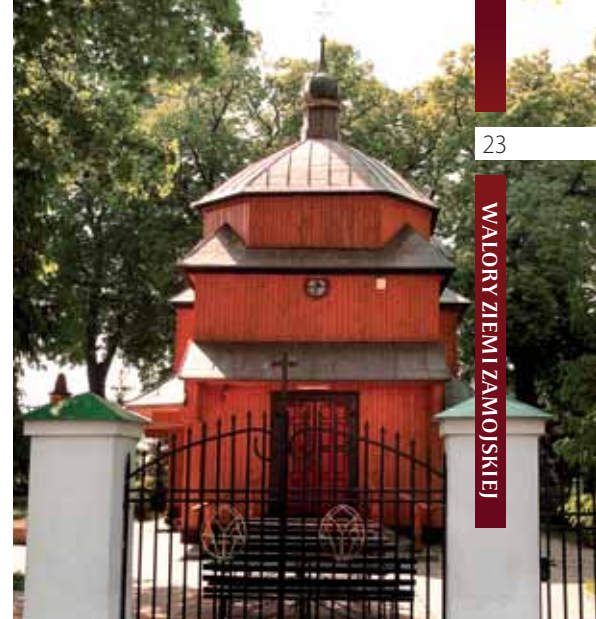
Teren LGD „Ziemia Zamojska” posiada bogatą historię spójną dla 7 gmin. Pierwsze wzmianki na temat poszczególnych miejscowości wchodzących w skład LGD pochodzą nawet z XIII w. Na całym obszarze można odnaleźć liczne zabytki architektury oraz pomniki historii tego obszaru.

Kościół parafialny pod wezwaniem Św. Mikołaja w Grabowcu. Obecnie istniejący kościół, pochodzi z 1855 roku. Budowniczym był Fryderyk Libenau z Krasnegostawu, a po jego śmierci Ignacy Kaliniak. Fundusze na budowę złożyli dziedzice okolicznych majątków i włościanie.

GRABOWCZYK – Pozostałości parku podworskiego z przełomu XVIII/XIX w. Park podworski z XIX w. został zaprojektowany przez W. Czachórskiego z wykorzystaniem regularnego ogrodu z XVIII/XIX w.

Kościół parafialny pod wezwaniem św. Michała Archanioła w Zubowicach, dawna cerkiew grekokatolicka. Zmieniona w ok. 1875 r. na cerkiew prawosławną. Od 1918 r. jest to kościół parafii rzymskokatolickiej. Obok znajduje się drewniana dzwonnica z 1777 r.

Pałac w Łabuniach powstał w XVIII w. z inicjatywy właścicieli wsi rodziny Zamojskich. Pałac w stylu rokokowym projektu Jerzego de Kawe.

Zabytkowa aleja lipowa w Łabuniach
– pomnik przyrody.

Pałac w Niewierkowie zbudowany
w 1911 r. przez ówczesnego właściciela
Mariana Płacheckiego.

Mogiła powstańcza z 1863 r. – znajduje
się w lesie w okolicach Czartorii.

Zespół pałacowo-parkowy w Sitnie
wzniesiony przez ówczesnego właściciela
dóbr Kornela Malczewskiego w latach
dwudziestych XIX w. Założył on
również obszerny park o powierzchni
4,5 ha istniejący do dziś.

Kościół parafialny pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego w Horyszowie Polskim. Kościół murowany, orientowany, neoromański z elementami stylu bizantyjskiego, jednonawowy, trójdzielny. Od 1743 r. istniała tu parafia greckokatolicka, od 1875 r. parafia prawosławna. Od 1919 r. istnieje tu parafia katolicka.

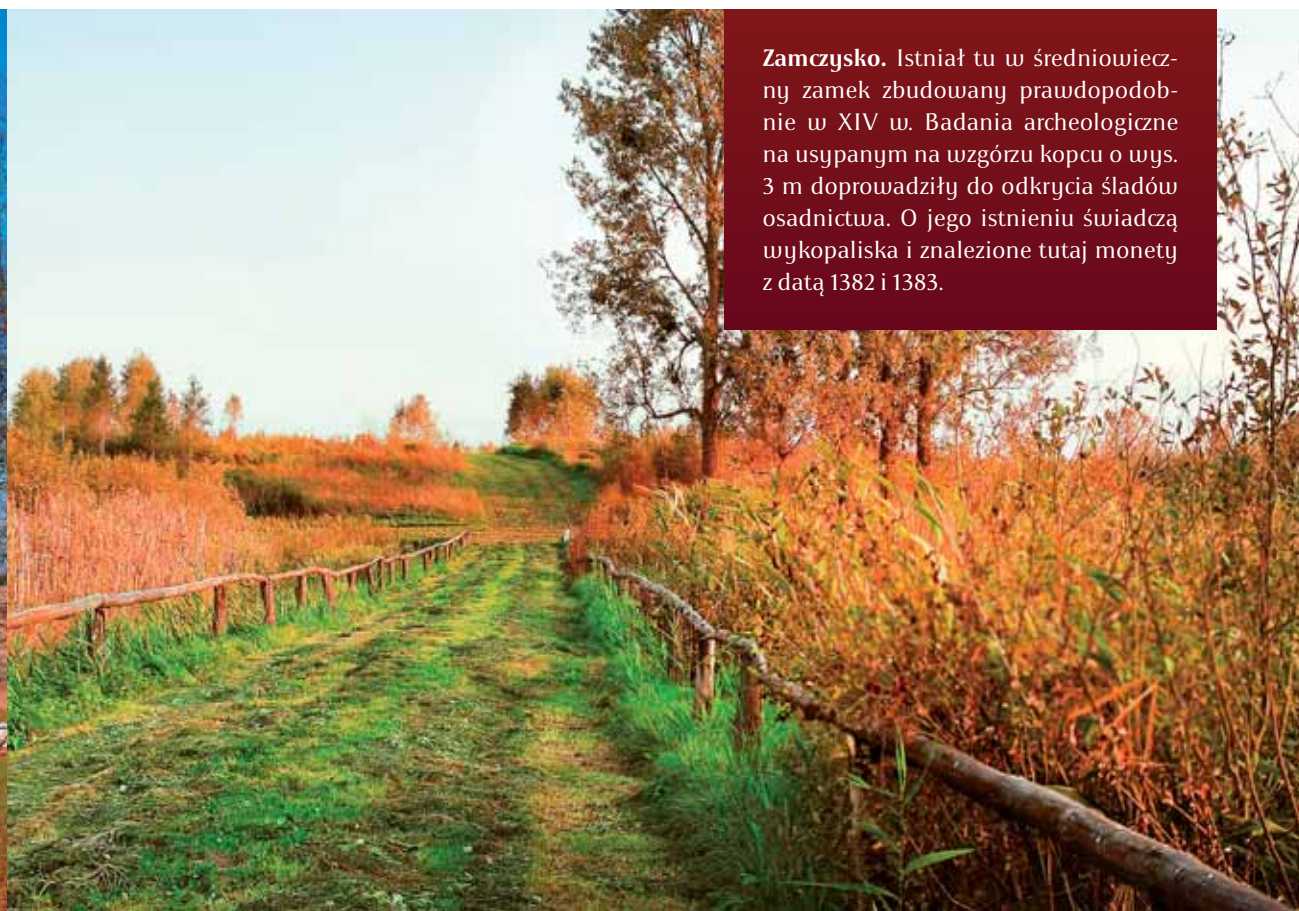
Kapliczka w Sławęcinie. W 1884 r. zbudowano w Sławęcinie drewnianą kapliczkę nad cudownym źródłem. Ponieważ teren był bagnisty kapliczkę na planie krzyża postawiono na palach. Tutaj 15 lipca 1882 r. ukazała się Ikona Matki Bożej, chorzy doznawali uzdrowień. W 1886 r. została poświęcona przez prawosławnego biskupa Flawjana. Kaplica została rozebrana w 1938 r. Pozostały tylko dębowe pale. W 2005 r. wybudowano na źródłach nową kapliczkę, poświęconą przez bpa. Jana Śrutwę w 2001 r. Z tego źródła bierze początek Marianka, dopływ Wolicy.

Dwór w Łaziskach został zbudowany w 1918 r. Murowany, dach kryty gontem. Otoczony parkiem z pomnikowymi drzewami: lipą drobnolistną oraz limbą.

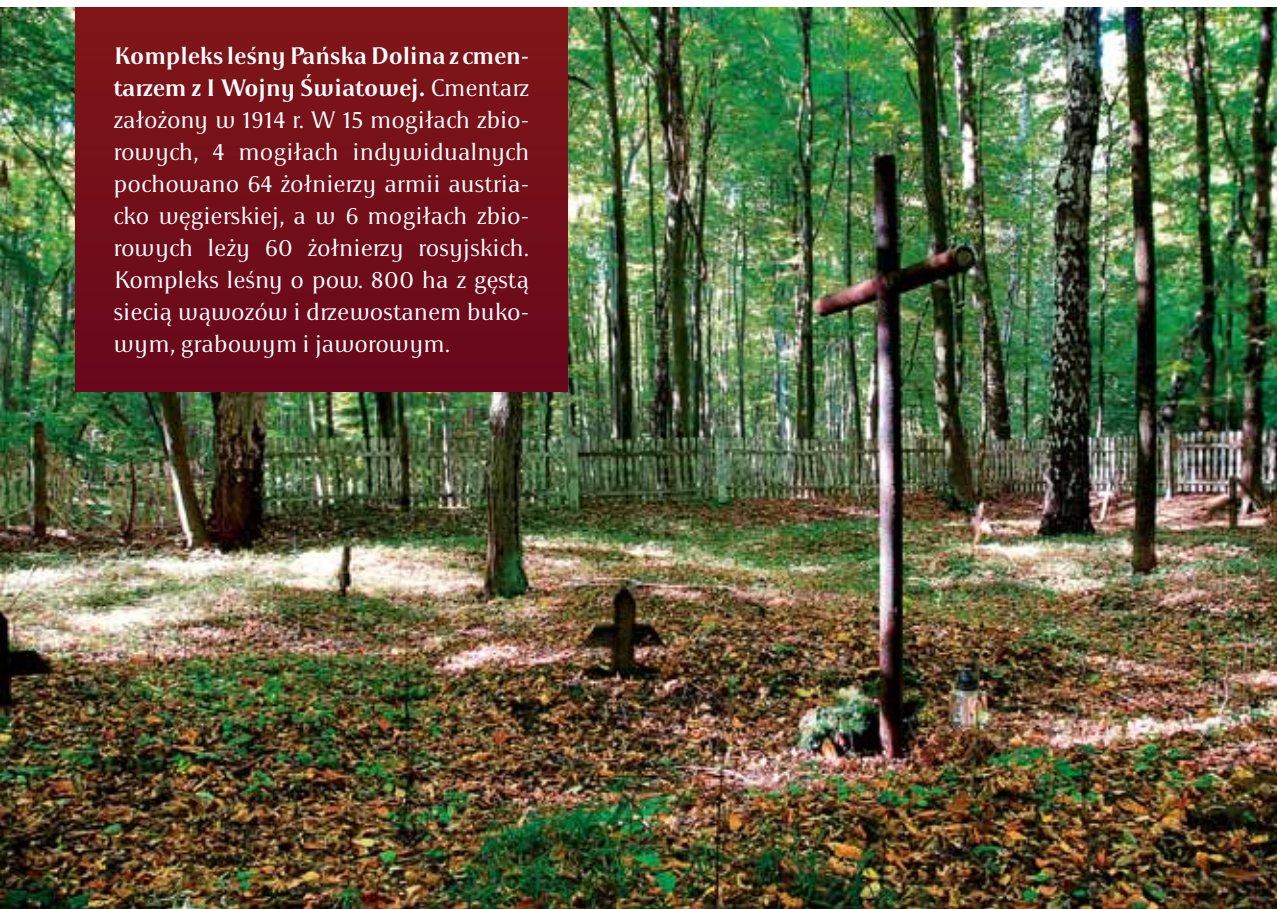
Zamczysko. Istniał tu w średniowieczny zamek zbudowany prawdopodobnie w XIV w. Badania archeologiczne na usypanym na wzgórzu kopcu o wys. 3 m doprowadziły do odkrycia śladów osadnictwa. O jego istnieniu świadczą wykopaliska i znalezione tutaj monety z datą 1382 i 1383.

Kościół parafialny Pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny w Starym Zamościu. Pierwszy kościół wzniesiony został w XVI w. Obecny kościół został restaurowany w 1592 r. z fundacji I Ordynata Jana Zamojskiego. Zniszczony przez pożar w 1813 r, restaurowany w 1844 r, kosztem ordynacji zamojskiej. Przebudowany w 1902 r. Murowany, jednonawowy, renesansowy z otaczanym szczególnym kultem obrazem MB Nieustającej Pomocy.

Kompleks leśny Pańska Dolina z cmentarzem z I Wojny Światowej. Cmentarz założony w 1914 r. W 15 mogiłach zbiorowych, 4 mogiłach indywidualnych pochowano 64 żołnierzy armii austriacko-węgierskiej, a w 6 mogiłach zbiorowych leży 60 żołnierzy rosyjskich. Kompleks leśny o pow. 800 ha z gęstą siecią wąwozów i dzewostanem bukowym, grabowym i jaworowym.

Atrakcje turystyczne na terenie Lokalnej Grupy Działania ZIEMIA ZAMOJSKA

Obszar działania LGD Ziemia Zamojska posiada niewątpliwie wysokie walory krajobrazowe, które stanowią cenne zasoby na rzecz rozwoju turystyki i agroturystyki. Potencjał turystyczny stanowią również walory przyrodnicze, zabytki oraz zabytki architektury wiejskiej i kultury tego regionu.

Olejarnia Świąteczna w Ruszowie.

Prowadzona jest przez Pana Tomasza Kostrubca, który posiada XIX wieczny warsztat olejarski do tłoczenia oleju, tzw. oleju świątecznego roztoczańskiego. Wspomniany produkt został wpisany na Listę Produktów Tradycyjnych w 2005 roku. Olejarnia świąteczna w swojej ofercie proponuje m.in.: pokaz tłoczenia oraz degustację świeżego oleju, lekcje tematyczne oraz zwiedzanie skansenu olejarskiego. Olejarnia jest częścią roztoczańskiego ekomuzeum - Świąteczna Kraina.

Bitwa pod Komarowem.

rozegrała się 31 sierpnia 1920 r., pomiędzy bolszewicką 1 Armią Konną, a polską 1 Dywizją Jazdy w trakcie wojny polsko-bolszewickiej. Była to największa bitwa konnicy w wojnie polsko-bolszewickiej. Pod Komarowem polska 1 Dywizja Jazdy pokonała 1 Armię Konną Budionnego idącą z odsieczą wojskom Tuchaczewskiego. W bitwie udział brało 6 pułków polskich i 20 radzieckich.

Co roku oddziały ochotniczej kawalerii z całej Polski, przybywają na pole bitwy pod Komarowem, aby oddać hołd poległym ułanom, biorąc udział w inscenizacji bitwy.

Jarmark Kiliana w Skierbieszowie.

Skierbieszowski Jarmark Kiliana ma za sobą ponad 100-letnią tradycję. Według relacji najstarszych mieszkańców Skierbieszowa i gminy - Jarmark „Kilian” był od zawsze. Odbywa się co roku na początku lipca. Organizatorami Jarmarku są Urząd Gminy Skierbieszów oraz Gminny Ośrodek Kultury w Skierbieszowie. Organizatorzy dbają o oprawę artystyczną imprezy, podczas Jarmarku odbywają się pokazy ginących zawodów i rzemiosł oraz rękodzielnicstwa. Swój dorobek artystyczny prezentują zespoły śpiewacze z terenu gminy i okolic. Organizowane są także „biesiady kiliańskie” na wolnym powietrzu. Od wielu lat targi „Kiliana” obchodzone są jako dni Skierbieszowa.

